

105612

29
12. 1993
Lesernes mening

Finland og vinterkrigen

Den finske nasjonalsangen lød unisont fra alle norske hjem før og under Finlands heltemodige forsvarskrig mot de sovjetiske horder. Utstrakt kontakt og sterke bånd med finske venner rev meg med i folkebevegelsens patetiske malstrøm. Med velsignelse (og 500 kr.!) fra min egen fagforen-

ing brukte jeg mine oppsparte midler til ryggsekk og annet nødvendig «krigsutstyr», så langt beholdningen rakk.

«Idealismen og heltemotet» ble til «kynisme og dumhet» ifølge Aftenposten) for dem som deltok i den finske fortsettelseskrigen. Pliktet vi å følge kjenningsmelodien fra krigens vinnerkomposisjon? Vil St. Peter gi oss nøkkelen om vi går mot vår egen samvittighet? De fleste av oss ble liggende igjen på slagmarken. Vi andre har gjort opp for oss. Men ingen bitterhet. Tvert imot følte jeg at jeg var stor takk

skyldig til ansettende myndigheter i etterkrigstiden. Da la faglige kriterier til grunn, uten politiske hensyn. Jeg skulle ønske at det storsinn ville legge det samme forsoningens slør over dyptgripende avgrunner i forskjellig politisk oppfatning.

Et minnesmerke i Lappland vi for meg stå som en følelsesmessig markert hilsen til medmennesker jeg delte skjebne med. Om 100 år regulerer allikevel historiens dom konstellasjonen vinner/taper. Neste generasjon vi gi oss den ris eller ros hver enkelt av oss har fortjent. **ARNE NÆVERDAL**